

דף טז.

או"ח סימן תרלה סעיף א

עין משפט ב.ג.

א. סוכה אף על פי שנעשית לא לשם מצוה כשרה **מ** אבל צריכה להיות עשויה לצל **נ**. כגון סוכת אינו יהודי **ס**, וכן סוכת נשים ושל בהמה **ע** או של כותים או רועים **פ** וכן קייצים ובורגנין, ושומרי שדות כשרה. אבל סוכה שנעשית מאליה פסולה לפי שלא נעשית לצל. לפיכך החוטט בגדיש **צ** ועשהו סוכה אינה סוכה שהרי לא עימר גדיש זה לצל, ומה שחפר בו אח"כ הוי תעשה ולא מן העשוי.

ב. עשה בתחלה כשנתן שם הגדיש חלל טפה **ק** באורך ז' טפחים לשם

מ. הגם דסוכה לשם חג לא בעינן מ"מ לצל צריך, רש"י סוכה ח' ע"ב, וא"כ פי' הפסוק חג הסוכות תעשה לך כלומר תעשה לשם סכך בעלמא.

נ. ולא לשם צניעות בעלמא, רש"י שם, ואם עשאה לאוצר פסולה כמ"ש הר"ן. ט"ז ס"ק א'. ומ"א ס"ק א'. ומ"ב אות א'. דלא כב"ח שכתב מחלוקת בזה בין רש"י להר"ן. ואם עשויה לצל מתחילת השנה צריך לחדש בה דבר כמ"ש בסי' תרל"ו, ודוקא בעשויה לצל שכשרה דבר תורה אלא שרבנן החמירו לחדש בה דבר בכל שהוא, אבל בעשויה לצניעות או לדירה דפסולה דבר תורה משום תולמ"ע, אין חידוש כל שהוא מועיל בה בכל שאר הסוכה. כ"כ הב"ח וזה פשוט.

ס. בתנאי שתהיה עשויה לצל הגם שלא נעשתה לשם מצות סוכה. והגריעות של סוכת גנב"ך הגם דלאו בני חיובא הם כשרים כיון שנעשו לצל. והגריעות של רבק"ש אף שאינם קבועים במקום אחד. וכתב הב"ח אף שיש תרתי לריעותא שגם עשאה גוי או אשה וגם עשו זה לשמירה.

וה"ל פ"ז אם אדם מצא סוכה ואינו יודע אם נעשתה לצל פסולה, כי זה ספיקא דאורייתא ולחומרא. כה"ח אות ו'. ממחר"ם גלאנטי.

וה"ל סוכת גוי היינו שעשויה לגור בה בימות החמה שאז עשויה לצל, אבל אם עשויה לדור בה כל השנה הוי עשויה לדירה ופסולה. שם אות ז'.

וה"ל ולכתחלה לא יסכך אדם סוכתו ע"י גוי או אשה או קטן פחות מ"ג שנים ויום אחד, והיינו הסכך ולא הדפנות. שם אות ח' מביכורי יעקב.

ע. היינו במקום נקי דאי לאו הכי אינו ראוי לסוכה.

פ. היינו שהרועים עשו סוכה בשדה לישוב בתוכה מפני החום ושומרים צאנם, וקייצים היינו שומרי תאנים יבשים בשדה לייבשם. ובורגנין הם שומרי העיר.

צ. לא בגדיש של תבואה בשיבוליה דפסול משום האוכל שמקבל טומאה, אלא מיירי בגדיש של קשין או בקשין מרובין על האוכל.

ק. דכל טפח מקרי אהל והוי שם סכך עליו, ואח"כ בעשייתו אין זה עשיית הסכך אלא תיקון הדפנות ובדפנות לא אמרינן תעשה ולא מן העשוי, והו"ל כסוכה שאינה גבוה עשרה וחקק בה להשלימה לעשרה דכשרה כמ"ש בסי' תרל"ג.

- סוכה, וחטט בה ר' אח"כ והשלימה כשרה, שהרי נעשית סכך שלה לצל.
- א. ג. אם הגדיש גדול ולא הניח אלא טפח על פניו ז' טפחים ושוב חקק בה הרבה ועשה בה סוכה גדולה אינה כשרה כולה ש' ע"י הז' טפחים על טפח שהניח תחלה.
- ואם חקק משני הצדדים ד' אמות מהז' אפי' השבעה פסולה דסכך פסול פוסל מן הצד בד' אמות ה'.
- הגה: ואין לעשות הסכך קודם לדפנות א', ואם עשה טפח סמוך לפתח ב' מותר לסכך קודם שיעשה שאר הדפנות כמו בחוטט בגדיש.

עין משפט ד. או"ח סימן תרל סעיף ט

- ט. י. היו לו דפנות גבוהים ז' טפחים ומשהו והעמידם בפחות מג' טפחים סמוך לארץ כשרה א', אפי' הגג גבוה הרבה ולא נוגעים הדפנות בסכך ז', ובלבד שיהיו מכוונים כנגד הסכך, ואפי' אינו מכוון ממש אלא בתוך ג' טפחים ה' כנגדו כשרה.

- ט. יא. אם הסוכה אינה גבוה אלא עשרה טפחים, אפי' אין בדופן אלא

ר. להרי"ף צריך שיחטוט בה לשם סוכה, מ"ב בב"ה, ואפשר שטעמו של הרי"ף דהגם שיש שם טפח כיון שאינו ראוי לשיבת סוכה ע"כ צריך לחטט בה לשם סוכה. כה"ח אות י"ד.

ש. טור בשם אבי העזרי.

ת. דלא אמרינן דופן עקומה ביותר מד' אמות וא"כ אין כאן דפנות.

א. כתב הב"ח דהיינו לכתחלה אבל בדיעבד מותר, וכן כתב הברכי יוסף, אבל מדברי הלבוש נראה שגם בדיעבד פסולה, וכן הסכים הט"ז בס"ק ד'.

ו. ואם עשה מקודם הדפנת ואח"כ הסכך ונפלו הדפנות מותר לעשות הדפנות כיון שמתחלה נעשה הסכך כהלכתו. כה"ח אות י"ח. וכתב שזה לכו"ע כמו בציצית בסי' י"א סעיף יו"ד.

ב. פי' שעשה מתחלה מחיצה ברוחב טפח באורך כל הסוכה, ונתן עליו הסכך ואח"כ גמר המחיצות בזה כשר, דזה הוי כחוטט בגדיש ומוסיף על האהל. ט"ז ס"ק ה'.

ג. דאמרינן לבוד והוי כסתום, ונמצא שיש כאן מחיצה גבוה עשרה.

ד. דאמרינן גוד אסיק מחיצתה והוי כאילו המחיצות מגיעות עד הסכך. מ"ב אות מ"ג, מריטב"א.

ה. דאמרינן לבוד מן הצד, אבל אם יש שם ג' טפחים פסול דאזכר פוסל בג' אפי' בסכך עצמו כ"ש כאן שהסכך גבוה ממנו. ט"ז ס"ק י'. מ"ב אות מ"ד.

גובה של ד' טפחים ושני משהו כשרה שמעמידה באמצע העשרה טפחים ואמרינן לבוד למעלה ולבוד למטה וחשוב כסתום. אם היו הדפנות גבוהות מן הארץ ג' טפחים פסולה.^י

עין משפט ה. או"ח סימן שעו סעיף א

א. בור שבין שתי החצרות, ואין בניהם פתח או חלון שיוכלו לערב יחד, או שיש בניהם ולא ערכו יחד, אין ממלאין ממנו בשבת^ז, אלא א"כ עשו מחיצה עשרה^ח למעלה מן המים. וצריך שיהיה טפח מן המחיצה שיורדת לתוך המים, ואם המחיצה היתה כולה בתוך המים, צריך שיהיה טפח יוצא ממנה מחוץ למים שיהיה ניכר שהיא רשות בפני עצמה.

ב. ה"ה אם עשו קורה על הבור רחבה ד' טפחים, אלה ממלאים מצד הקורה^ט, והשניים ממלאים מצד השני.

הגה: ודוקא אם בא למלאות בכלים ששבתו בבית, אבל כלים שהיו בחצר לא צריך שום תיקון^י, שהרי החצרות רשות אחת הן כמ"ש בס"י שע"ב.

דף טז:

עין משפט א.ב. או"ח סימן תרל סעיף ט

י. היו לו דפנות גבוהים ז' טפחים ומשהו והעמידם בפחות מג' טפחים

ו. ואפי' אם הדפנות גבוהות הרבה יותר מעשרה טפחים פסולה שאין כאן לבוד והוי סוכה תלויה באויר ולא ע"ג קרקע ואין זה אפי' דירת עראי. לבוש.

ויותר מג"ט פסולה שהגדיים בוקעין תחתיו. מ"א ס"ק י"ג.

ז. משנה ערובין פ"ו. ואין ממלאין שהרי כל אחד ממלא מרשות חבירו.

ח. כדי להפסיק בין הרשויות ויהיה כל אחד דולה מרשותו, ומחיצת הכותל שעומדת על גבי הבור אין מועילה לזה כלל, שבעינין דוקא שתהיה מחיצה העשויה לשם כך, ובתוך חלל הבור, מ"ב אות ג'.

ט. שאני רואה הקורה כאילו יורדת ונמשכת בתוך המים וחולקת כל רשות לעצמו, מב"י.

י. אבל אסור להכניס המים לבית בלי שעשו תיקון שהרי לא ערכו יחד.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 05841504777 email: minchat.aaa@gmail.com

סמוך לארץ כשרה^כ, אפי' הגג גבוה הרבה ולא נוגעים הדפנות בסכך^ל, ובלבד שיהיו מכוונים כנגד הסכך, ואפי' אינו מכוון ממש אלא בתוך ג' טפחים^מ כנגדו כשרה.

ט. יא. אם הסוכה אינה גבוהה אלא עשרה טפחים, אפי' אין בדופן אלא גובה של ד' טפחים ושני משהו כשרה שמעמידה באמצע העשרה טפחים ואמרינן לבוד למעלה ולבוד למטה וחשוב כסתום.
אם היו הדפנות גבוהות מן הארץ ג' טפחים פסולה^נ.

- כ. דאמרינן לבוד והוי כסתום, ונמצא שיש כאן מחיצה גבוהה עשרה.
ל. דאמרינן גוד אסיק מחיצתה והוי כאילו המחיצות מגיעות עד הסכך. מ"ב אות מ"ג, מריטב"א.
מ. דאמרינן לבוד מן הצד, אבל אם יש שם ג' טפחים פסול דאזיר פוסל בג' אפי' בסכך עצמו כ"ש כאן שהסכך גבוה ממנו. ט"ז ס"ק י'. מ"ב אות מ"ד.
נ. ואפי' אם הדפנות גבוהות הרבה יותר מעשרה טפחים פסולה שאין כאן לבוד והוי סוכה תלויה באזיר ולא ע"ג קרקע ואין זה אפי' דירת עראי. לבוש.
ויותר מג"ט פסולה שהגדיים בוקעין תחתיו. מ"א ס"ק י"ג.